ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: W. A., zastoupeného Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Praha 6, Papírenská 114/5, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 3. 2004, čj. 2 Az 1/2004 - 11,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 14. 11. 2003, čj. OAM-1218/LE-11-06-2003. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím byla žádost stěžovatele o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu) ve znění pozdějších předpisů. Usnesení městského soudu vycházelo ze skutečnosti, že žalobce podal žalobu opožděně.

Pro posouzení důvodnosti kasační stížnosti je rozhodující, že stěžovatel podal kasační stížnost z důvodu tvrzené vady řízení spočívající v nedostatečném zjištění

skutečného stavu věci správním orgánem [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.] a nezákonnosti, spočívající v nesprávném posouzení právní otázky [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] a pro tyto vady měl soud správní rozhodnutí zrušit. Tento důvod lze však uplatnit v řízení, kdy městský soud věc meritorně projednává a o žalobě pak věcně rozhodne. V dané věci městský soud žalobu vůbec věcně neprojednával, ale odmítl ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Je tedy zřejmé, že stížnostní důvody uvedené pod písmenem a) a b) na daný případ nemohou dopadat a k jejich naplnění tak nemohlo vůbec dojít.

Žalovaný nevyužil možnost se ke kasační stížnosti stěžovatele vyjádřit.

Jedinou uplatněnou námitkou, kterou se soud může zabývat, tak zůstává nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.]. V tomto směru stěžovatel poukázal na tvrzení svého předchozího advokáta JUDr. Vladislava Hukla, který uvedl, že v době, kdy obdržel rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2003, čj. OAM-1218/LE-11-06-2003, byl „zdravotně neschopen“. Stěžovatel se domnívá, že každý má právo na soudní ochranu ústavně zaručenou a také právo na lhůtu podle ustanovení § 84 odst. 1 s. ř. s.

Tvrdí-li stěžovatel, že měl nárok na lhůtu k podání žaloby uvedenou v ustanovení § 84 odst. 1 s. ř. s., není možné s ním souhlasit; naopak musí dát za pravdu městskému soudu, který v odůvodnění svého usnesení uvedl, že dle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do 2 měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, který je speciálním zákonem, stanoví lhůtu k podání žaloby o ustanovení § 32 odst. 3, 7 dnů ode dne doručení rozhodnutí žalovaného. Lhůtu uvedenou v ustanovení § 84 odst. 1 s. ř. s. nelze vztáhnout na případ stěžovatele; tato lhůta se použije pouze při řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu.

Ze správního spisu vyplynulo, že rozhodnutí žalovaného bylo JUDr. Vladislavu Hukelovi doručováno do vlastních rukou v souladu s ustanovením § 24 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), a to na adresu Praha 4, Urbánkova 3361. Vzhledem k tomu, že adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, nebyl zastižen, ačkoli se v místě doručení dle vyznačení na doručence zdržoval, doručovatel uložil písemnost v místně příslušné provozovně držitele poštovní licence a adresáta vhodným způsobem vyrozuměl. Podle ustanovení § 24 odst. 2 správního řádu nevyzvedne-li si adresát písemnost do tří dnů od uložení, poslední den této lhůty se považuje za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Označené rozhodnutí bylo uloženo na poště ve středu 10. 12. 2003, poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadl na sobotu 13. 12. 2003. Za den

doručení se tedy považuje pondělí 15. 12. 2003. Lhůta k podání žaloby marně uplynula v pondělí 22. 12. 2003.

K převzetí písemnosti advokátem JUDr. Vladislavem Hukelem fakticky došlo dne 29. 12. 2003; městský soud tento den považoval rozhodující pro počátek běhu lhůty k podání žaloby. To je však právně irelevantní, neboť žaloba byla předána k přepravě poštovnímu úřadu až dne 7. 1. 2004, tedy v každém případě po uplynutí lhůty. Ani žádost zástupce žalobce o prominutí lhůty k podání žaloby nemá zákonné opodstatnění, protože podle ustanovení § 72 odst. 4. s. ř. s. zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Městský soud v Praze tak postupoval v souladu se zákonem, jestliže žalobu odmítl pro opožděnost.

Důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. tak soud neshledal.

Pokud jde o návrh stěžovatele, aby Nejvyšší správní soud přiznal žalobě odkladný účinek, je třeba uvést, že do pravomoci soudu spadá pouze rozhodování o kasační stížnosti, ne o žalobě.

Nejvyšší správní soud tak neshledal důvodnou žádnou z tvrzených námitek kasační stížnosti. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani jiné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), soud kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly. Proto soud rozhodl, že se žalovanému právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. června 2005

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu